

දේශීය තෙල වර්ගවල අභිවාරාත්මක සංස්කරණ විධි සහ ආධි - වෛද්‍යක ව්‍යවහාරයන් පිළිබඳ සාහිත්‍යශීලී පර්යේෂණයක්

ප්‍රවේශය

ශ්‍රී ලාංකේය දේශීය වෛද්‍ය ක්‍රමය හුදෙක් උත්තර භාරතීය ආයුර්වේදය මගා සම්ප්‍රදායෙන් බිඳී ආ වූල සම්ප්‍රදායක් ම නොව මේ රටේ පාරම්පරික අනන්‍යතාව කැටි කොට ගත් සුවිශේෂ ශාස්ත්‍ර ප්‍රණාලියක් බව පිළිගැනීමට සාක්ෂි එමටය. විශේෂයෙන්ම, පාරම්පරික දැනුම් පද්ධතීන් තුළ සන්ධානගත වී ඇති දේශීය මූලාකාරිණි අනන්‍යතා අන්තර් සම්බන්ධතාව මත ගොඩනැගෙන විද්‍යා - කලා - ධර්ම - ශාස්ත්‍ර සමුදාය අභිගයින් විශිෂ්ටය. වෛද්‍ය ක්‍රමය, ජ්‍යෝතිෂය, යාතූකර්ම, කෘෂිකර්මය, ආර්ථික ක්‍රමය, පරිසරවේදය, සෞන්දර්යය, සංගීතය, නර්තනය ආදී කොට ඇති සියලු සමාජ ක්‍රියාකාරකම් එකිනෙක අවිභේදනීය ලෙස බැඳී පවතින බව පෙනේ. මේ සියළු දැනුම් සම්භාරයන් තුළ විමසුම් සහිත අන්වේෂණයෙහි යෙදෙන පර්යේෂකීන් හට ඉතා සිත් ගන්නා සුළු මෙන් අභිගය වැදගත් මූලාශ්‍රයන් මතු කර ගැනීම උගහට නොවේ. ඔහුගේ ශාකයන්හි ගැබ්ව ඇති විකිණිය ශක්තිය සම්බන්ධයෙන් අපේ පැරැණියන් දැන සිටියේ හුදු ද්‍රව්‍යමය සංකටක මත පාදක වූ භෞතික ගති ලක්ෂණ සමුච්චයක් ලෙස පමණක් නොවේ. ජ්‍යෝතිෂ අධ්‍යයනික බලශක්ති ප්‍රවාහයන්හි හැසිරීම ඉතා සියුම් ලෙස නිරීක්ෂණය කොට අධ්‍යයනය කිරීමෙන් ලත් අවබෝධය වඩාත් ප්‍රබලව කැපී පෙනෙන විෂයයකි දේශීය තෙල සංස්කරණ විධිය. එබඳු තෙල සංස්කරණයන් පිළිබඳ කරනු ලැබූ සාහිත්‍යශීලී පර්යේෂණයක ප්‍රතිඵල මෙම පත්‍රිකාව තුළ සාකච්ඡා කෙරේ.

අරමුණු

1. දේශීය තෙල සංස්කරණයන් පිළිබඳ මූලික සාහිත්‍යශීලී ගවේෂණයක් සිදු කොට ජ්‍යෝතිෂ අභිවාරාත්මක ගති ලක්ෂණ අධ්‍යයනය කිරීම
2. එබඳු අභිවාරාත්මක සංස්කරණ විධි සහිත තෙල වර්ග වල ආධි - වෛද්‍යක ව්‍යවහාරයන් හඳුනා ගැනීම සහ ජ්‍යෝතිෂ විධිමත් ලෙස වර්ග කිරීම
3. ආධි - වෛද්‍යක ව්‍යවහාරයන් සහිත දේශීය තෙල සංස්කරණයන් සඳහා භාවිත කරනු ලබන ඔහුගේ අමුද්‍රව්‍යවල ද්‍රව්‍යාත්මක අනන්‍යතාව විමර්ශනය කිරීම

ක්‍රමවේදය

1. මූලික ප්‍රකාශනවල සඳහන් ආධි - වෛද්‍යක ව්‍යවහාරයන් සහිත දේශීය තෙල සංස්කරණ ලේඛනයක් සකස් කිරීම.
2. එබඳු තෙල සංස්කරණ විධි වල දී විවිධ අවස්ථාවන්හි අනුගමනය කරන අභිවාරාත්මක ක්‍රියාවලිය නිර්වචනය කිරීම
3. එබඳු තෙල සංස්කරණයන්හි සඳහන් ආධි-වෛද්‍යක ව්‍යවහාරයන් පිළිබඳ ලේඛනයක් සකස් කිරීම
4. ජ්‍යෝතිෂ අදාළ ඔහුගේ ශාක සහ ශාකමය කොටස් සම්බන්ධයෙන් ලේඛනයක් සකස් කිරීම
5. මෙම තෙල සංස්කරණය සඳහා යොදනු ලබන සත්වජ සහ පාර්ථිව ද්‍රව්‍යවල ලේඛන සැකසීම
6. මෙම තෙල සංස්කරණයට අදාළ අභිරේක දත්ත එක්රැස් කිරීම.
7. මෙම තෙල වර්ග භාවිතයේදී අනුගමනය කළ යුතු විශේෂ උපචාර විධි සම්බන්ධයෙන් තොරතුරු රැස් කිරීම
8. මෙම ඉහත කරුණු සියල්ලම විමර්ශනය කොට මූලාශ්‍ර සහිතව සාක්ෂි-පාදක ශාස්ත්‍රීය විශ්ලේෂණයක් කිරීම.



තෙල නාමලේඛනය

සම්බන්ධතා කළ තෙල නාම ලේඛනයට තෙල් වර්ග 41 ක් ඇතුළත් විය. ඒවා මෙසේය. විදුරග තෙලය, දේවරාජ අංගම් තෙලය, යක්ෂ දුච්චි තෙලය, මහා හෙණාරාජ තෙලය, හෙණාරාජ තෙලය, ප්‍රාණාජීව තෙලය, දිව්‍යාංගනාදී තෙලය, චිකාර තෙලය, නාරනන්ද විෂ්ණුරාජ තෙලය, විනරාජ තෙලය, බුද්ධරාජ තෙලය, ඉරුදූපන තෙලය, ශ්‍රියාකාන්ති තෙලය, ශ්‍රී විභූති වීරපුත්‍ර තෙලය, චින්තාමාණිකා තෙලය, අංගම්රාජ තෙලය, දේශීය නාරායන තෙලය, යක්ෂභූත තෙලය, මහා යක්ෂභූත තෙලය, විදුරුද තෙලය, ග්‍රහසාප තෙලය, සන්නිකුමාර තෙලය, විනරාජ තෙලය, ගොපල තෙලය, වීරමානික්කන් තෙලය, මහා සන්නිකුමාර තෙලය, බුහුම සරස්වතී තෙලය, සරස්වතී තෙලය, වන්ද සරස්වතී තෙලය, මහා සරස්වතී තෙලය, ධාරණ තෙලය, රාජ තරංගණී තෙලය, දිව්‍යරාජ තෙලය, අග්නි සරස්වතී තෙලය, අසුරනන්ද තෙලය, විදුරුමාන තෙලය, මහා ජීවකානන්ද තෙලය, කෝලසන්නි තෙලය, දේවකුමාර තෙලය, සිද්ධාර්ථ තෙලය, වන්දකාන්ති තෙලය. මේවායේ නාමකරණය දෙස විමසීමෙන් වුවහොත් ඒවා සාමාන්‍යයෙන් ගුප්ත ශාස්ත්‍රීය ගති ලක්ෂණ ප්‍රකට කරන බව පෙනේ.

සංස්කරණ ක්‍රියාවලිය

මෙම තෙල්වලට අදාළව සංස්කරණ ක්‍රියාවලියේ විවිධ අවස්ථා 17 ක් හඳුනා ගන්නා ලදී. ඒවා නම් පිළිවෙලින් ඖෂධීය අමුද්‍රව්‍ය එකතු කිරීම, ඖෂධීය අමුද්‍රව්‍ය අඹුරා ගැනීම, පාදක තෙල් වර්ග සපයා ගැනීම, ඖෂධීය අමුද්‍රව්‍ය තෙලට මිශ්‍ර කිරීම, විශේෂ ඖෂධීය ද්‍රව්‍ය ප්‍රක්ෂේප කිරීම, තෙල උරා කිරීම, තෙල සිඳින ස්ථානය ආරක්ෂා කිරීම, තෙල ලීප තැබීම, තෙලට ගින්දර දැමීම, කල්කය යෙදීම, තෙල පදම් ගැනීම, තෙල බැම, තෙල සිසිල් වීමට හැරීම, තෙල පෙරා ගැනීම, තෙල ජේ කිරීම, තෙල අසුරා තැබීම, තෙලට කලින් කල ප්‍රෂ්ප බැඳීම යන පියවරයන් වේ.

ශාකමය ඖෂධ

තෙල සංස්කරණයේදී යොදා ගන්නා මූලික ශාකමය ඖෂධ වර්ග 200 කට අධික සංඛ්‍යාවක් හඳුනා ගන්නා ලද අතර ඊට කල්කය සඳහා යොදනු ලබන සරක්කු ද්‍රව්‍ය ඇතුළත් නොකරන ලදී. බුලත්, බක්මි, බැවිල, බෝදළු, පිල, පනම්පෙති, නික, නියද, ලිම, පඹුරු, නුග, පුස්, පහුල්, නස්නාරන්, නාරං, නාගදරණ, නා, තුන්බෝ අත්තන, තුනැස්ස, රත්තැඹිලි, තිඹිරි, රත්තිටුල්, රත්මල්, ලුණුවරණ, ගම්මිරිස්, ගංසුරිය, ගැඹුඹ, මී, අන්නාසි, එරබදු, අත්තන, ඉත්ත, අරත්ත, එඬරු, ඉරමුසු, අඹ, කඹුරු, කුඹුම්ප, කුරුදු, ඉගුරු, කුකුරුමාන්, කුප්පමේනිය, මිල්ල, කිකිරිදිය, කදුලැස්ස, කරපිංච, කරල්සැබෝ, කරදු, මිදි, කයිල, කංසා, කහදෙමට, කහ, කළු වෙල්ලන්ගිරිය, සුදු වෙල්ලන්ගිරිය, කටුකරඹු, කැප්පෙටියා, කළුචා අල, කාමරංගා, අනෝදා, ඉය, අවරිය, අංකෙන්ද, එළබටු, එළ, ඔලිද, ඇද්දෙමට, බෙලි, බෝවිටියා, නෙළුම්, වේලා, තොටිල, ගොරකා, ගොඩමානෙල්, බේදුර, දෙහි, දොඩම්, වෙනිවැල්, දිගැස්ස, දං, දළක්, සන්නිනායම්, යකිනාරන්, යකිවනස්ස, යක්බේරිය, එළ වරා, වම්මුතු, වටාස්ස, වදකහ, වංආපල, මුනමල්, මුරුවා, මුරංගා, මදුරුතලා, මහනිඹ, මැල්ල, මානුග්, මාරා, මාළුරු, ගිරැස්ස පළු, හරංකහ, භාතාචාරිය, සබරල, සිනුක්, සපු, සිවිය, සිදුලං, සැවැන්දරා, සස්සදු, සාරණ, තුඹ, හින්දුද, දදකිරිය, නිදිකුම්බා, එළපිට්ටක්කා, ඇත්කරපිංචා, රසකිදු, ගොඩපර, සමදරා, ඉඟිනි, කළුහබරල, අට්ටික්කා, ගොඩකිරිල්ල, හින් උඩැත්තා, සවිකෙන්ද, පුපුල, තුඹ කරවිල, කෙටල, හික්, වැල්ලැක්අත්තන, මුඩමහණ, පතක්, කිරිබදු, සතුරුසම්මැට්ටිය, දුටුසතටු, වාතමැඩැක්කිය, බිම්පොල්, ගිරිතල්ල, කළුතලා, ගුරුල්ල, රුක්අත්තන, මොනරකුඹුම්බිය, මකුළුවැන්න, ලේවැන්න, නෙළුම්, විළඳුවැන්න, මිම්බි, උදුපියලි, ඉද්ද, කිරිඅඟුණ, සුදු බැවිල, වැටකෙයියා, මුකුණුවැන්න, ඇවරිය, විෂ්ණුකාන්තිය, සුරියකාන්ති, කෝවක්කා, වැල් කහඹලියා, මකුල්, කපුවල්ලිය, රත් නිවිති, සුදු නිවිති, බැලතණ, පෙනන්, මුවකිරිය, දුනුකේ, කෝන්, ගල්කුර, කැබෙල්ල, කොට්ටිඹුලා, බටදොඹ, තරණ, රත්



කොහොඹ, යක් ඵරබදු, ගෝනල, ලෝලු, තුඩුවැඩියා, දිවිකදුරු, කිනිහිරිය, දිවිපහුරු, වැල් පෙනෙල, වෙරළ, ඉදි, කිතුල්, යකාබැදිවැල්, මස්බැද්ද, රණවරා, අන්දර, විසදලිය, රැක්, පුලුල, අහු, කොබෝලල, සාමදාන, සුළුනයි, මානයි, කුඩා නාමිඩා, මහා නාමිඩා, කුඩා හැඩියා, මහා හැඩියා, වනරාජා, සදුරාජ

භාවිතා කරන විලාසයන්

සාමාන්‍ය තෙල් වර්ග භාවිතා කරන ආකාර වලට වඩා විවිධ විලාසයන් රැසක් මෙම තෙල් වල දක්නට ලැබීම විශේෂයකි. එබඳු විලාසයන් 24 ක් පමණ හඳුනා ගැනීමට හැකිවිය. ඒවා නම් බීම, ඇඟ ගැල්වීම, හිසට දෑම, නලලය නික ලෑම, කණට හෙළීම, වස්ති කිරීම, අංජනම් ලෑම, නස්නය, අතේ තබා ගැනීම, අල්ලේ ගැම, පහන් තැබීම, දෙවුර ගැල්වීම, කන්වල ගැම, දැළවර ගැම, දකුණු බැමේ ගැම, කටියේ ගැම, දුම් ඇල්ලීම, පන්දම් පත්තු කිරීම, බුලතෙහි ගා කැම, බත් සමග වැළදීම, ආයුධවල ගැම, කොඬුවල ගැම, වේවැලට අඩස්සි කර දකුණත ගෙන යාම, මුහුණට දුම් ඇල්ලීම යනුයි. මහා සරස්වතී තෙලය වැනි තෙල් භාවිතා කිරීමේදී දිව ගැමට අස් කෙන්දක් යොදා ගත යුතු බව නියමයකි.

ආධි - වෛද්‍යක ව්‍යවහාරයන්

සාමාන්‍ය ඖෂධීය තෙල වර්ග භාවිත කරන වෛද්‍යමය තත්ත්වයන් හැරුණු කොට මෙම තෙල් වර්ග වලට ආවේණික වූ ව්‍යවහාරයන් රැසක් තිබේ. ඒවා සාමාන්‍ය වෛද්‍යමය අවස්ථා ඉක්මවන හෙයින් ඒවා ආධි - වෛදික ව්‍යවහාරයන් ලෙස නම් කිරීම යෝග්‍ය බව සිතමි. මෙහිදී විශේෂයෙන්ම, අභිමානුෂීය බලවේග වලින් සිදුවන විපත් මෙන්ම වෙනත් බාහිර හේතූන් නිසා ඇතිවිය හැකි අනිෂ්ට විපාක වලක්වා ගැනීම බහුලව අපේක්ෂා කෙරේ. මෙම ව්‍යවහාරයන් තුළ පැරැණි සමාජය තුළ සතුරන් විසින් කරනු ලබන නොයෙකුත් අභිවාරාත්මක විපත් පිළිබඳ අවබෝධයක් ලබා ගත හැකිය. සමහර තෙල් වර්ග නිවසේ තබා ගැනීම, පහන් දැල්වීම, අතේ තබා ගැනීම ආදියෙන් පමණක් ප්‍රතිඵල ලැබීමේ සමත් බව කියැවේ. විශේෂයෙන්ම, යකුන් පළවා හැරීමේ ලා උපයෝගී වන බලයක් මෙම තෙල් වර්ගවල අන්තර්ගත ශැඬි විශ්වාස කෙරේ. එබඳු යක්ෂාවේශයන් මෙල්ල කිරීමේ ක්‍රම ද ඒවායේ අන්තර්ගතය. සමහර කෝවිල් හෝ දේවාල වල බලය හිත කිරීමටද මෙම තෙල් යොදන බවට ද ප්‍රකටය. භූමි ප්‍රශ්න අරබයා ඉස්මතු වන ගම් හබ සදහා ද සමහර තෙල් වර්ග නිර්දේශිතය. තවත් අවස්ථාවක සතුරන් මෙල්ල කළ හැකි අන්දමේ අභිවාරයන් ද සදහන්ය. ධාරණ ශක්තිය ලැබීමට මෙබඳු තෙල් වර්ග භාවිතා කරයි. යම් යම් අනවින කොඬුවන ආදිය කායික රෝග බවට පත්වන ආකාරය සම්බන්ධයෙන් යම් ඉගියක් සමහර තැනෙක පෙනේ. එසේම, නඩු හබ, වාද විවාද, තරග, යුද්ධ ජය ගැනීමට ද මෙබඳු තෙල් උපයෝගී කරගත් බව ද සදහන්ය. විශේෂයෙන්ම, සමහර තෙල් වර්ග සුදුවෙන් දිනීමට ද යොදා ගත් බව පෙනේ. එසේම නිධන් වස්තු ලබා ගැනීම වැනි කටයුතු සදහාද මෙබඳු බලගතු තෙල්වර්ග භාවිතා කර තිබේ. සාමාන්‍යයෙන් ගේ දොර දොර දියුණුවටද මෙම තෙල් වල පිහිටි පැහැ බව පැහැදිලිය. ස්ත්‍රීන් වඩි කිරීම සදහා මෙබඳු තෙල් ව්‍යවහාර කරන බව පෙනේ. වන සතුන්ගෙන් සිදුවන උවදුරු වැළකීමට ද මෙම තෙල් යෙදේ. අංගම් 4448 ක්, කොඬුවන 4472 ක්, කෝල සන්නි 7446 ක් සන්නි 28 ක්, දේව සමයං 9,60,000 ක් ඇති බව සදහන්ය.

ප්‍රධාන වශයෙන්ම තෙල ප්‍රයෝග කරන ආධිවෛදික අවස්ථා ලෙස හඳුනාගත හැකි රෝගාබාධ බොහෝ සෙයින්ම භූත දෝෂ සමග බැඳී තිබේ. උණ ගිනියම්, යක්ෂ මායම්, යක්ෂ දෝෂ, භූත දෝෂ, ප්‍රේත දෝෂ, යක්ෂ විකාර, ගෙවල දොස්, පිල්ලි, අංගං, සුනියම්, වැල් පැනුම්, ඉරි පැනුම්, අනවින දෝෂ, කඳට වැදුණ වින ඔල්මාද, දේව සමයං, වදුරු ලෙඩ, ස්වපන හය, ආමියා, ඇලියා, වන සත්ව උවදුරු, රාජ උදහස, අකල් මරණ, විපරිත සන්නි, යන්තු මන්තු පැනුම්, රූප කටු ගැසුම්, දෙවොල් පුනා, වටුක සුනියම්, දඬු මරණ, නැකැත් හිං මර, නිල ඇනුම් මර, ගම් හබ, බුම්පාල, ගම්පාල, කටු හිර, කතුරු කාලම්, මල් සැර, පොරෝ අංගං, ග්‍රහ දෝෂ, ඉනා බන්ධන, තුවක්කු හිර බන්ධන, හිර වැළකුම්,



ඉලක් මැහැරුම්, අග්නි සැර, කැපුම් කෙටුම්, නාග පුදන්, වෙඩි සැර, හි සැර, කෝල, නුවණ ලැබීමට, සබෙන් දිනීමට, ස්ත්‍රී වශයට, දියුණුවට, සිරියාව ඇතිවීමට, නිධන් ගැනීමට, බෙහෙත් ජීවමට, සතුරුන් මිතුරු වීමට, යුද්ධ දිනීමට, රාජ වශී, සර්ව වශී, අංගම් පොර වලින් දිනීමට, ඉරු දැනගැනීමට ආදී වශයෙන් විවිධ අවස්ථාවන්ට මෙම තෙල් උපයෝගී කර ගනු ලබයි.

තෙල සංස්කරණ ස්ථානයේ අනුගමනය කරන උපචාර විධි

තෙල සිඳීමේදී එහි බලය වැඩි කර ගැනීම සඳහා අනුගමනය කරන විශේෂ උපචාර ක්‍රම විශාල සංඛ්‍යාවකි. මේවායේ ප්‍රධාන අරමුණ වී ඇත්තේ එම ක්‍රියාවලිය වඩාත් විධිමත් ව ක්‍රමානුකූල ලෙස ශාස්ත්‍ර යුක්තියට අනුගතව සිදු කිරීමයි. ඖෂධවල ශක්තිය නිසි ලෙස තෙලට ප්‍රයෝග කිරීමත්, එම ස්ථානය පවිත්‍රව සහ එහි කාර්යයට ගැලපෙන පරිදි පවත්වා ගැනීමත් ඊට සම්බන්ධ වන අය තුළ එම කාර්යය සම්බන්ධයෙන් කැපවීමක් ඇති කිරීමත් මෙහිදී සිදුවේ. "තෙල ලිප තැබීමෙන් පසුව එහි ආරක්ෂා සඳහා කනන හුය ඇදීම හෝ පිරිත් නුල් ඇදීම කරනු ලැබේ." තෙලක් සිඳීමේදී පිරිසිදු බව ඉතා වැදගත්ය. වටහිට ඇදීම, උඩු වියන් බැඳීම, මල් වියන් බැඳීම (මලලොඹු මාලා ගොතා), කොළ අතුවර්ග එල්ලීම, බිම ගොම පිරවීම, ලිප වට කර ගොප් වැල් බැඳීම, වළ මල් බැඳීම, මල් මුලන් තටුව සැදීම, රත්රන් පිදීම, රැඳී පිදීම, කන්නාඩි පිදීම (කැඩපත් පිදීම), සතර කොන ගල් සැදීම, සතර කොන දෙහි කණු සිටුවීම, පිරිත් නුල් ඇදීම, කනන හුයක් ඇදීම, මුණ්ඩාසනය බැඳීම, කඩු දැරීම, රුද්‍රාභංක වැල් දැරීම, විහාර බෝ මැඩ මුල පේවීම, දේවාල විහාර බිම, දුම්පිට, පහන් පිදීම, තටු පිදීම, මල් එල්ලීම, පඬුරු පිදීම, සුවද සඳුන් කස්තූර පිදීම, කහ දියර ඉසීම, සඳුන් කිරිපැන් ඉසීම, ඉස් සෝදා පිරිසිදු වීම, පිරුවට ඇදීම, දෙවියන්ට පොල් ගැසීම, මුකවාඩම් බැඳීම, මඩුවක් මැදීම, ගේ මැද ලිප බැඳීම, සිද්ධි යෝගයෙන් ඇරඹීම, කිලිකණු අත් හැරීම, කටින් ලිපට නොපිඹීම, සතර කොන් සිව් වරන් දෙවියන්ට කැප කිරීම, සංඝයා වහන්සේ වඩමවා පිරිත් දෙසීම, බ්‍රාහ්මණ ආභරණයෙන් සැරසීම ආදී නොයෙකුත් චාරිත්‍ර විධි ඒ අතර වේ.

තෙල් පිවම් කිරීම

මෙම තෙල් වර්ග අතුරින් ඒවා සංස්කරණයේදී විශේෂිත මන්ත්‍රයකින් ජීවම් කර ගැනීමට නියමිතව ඇත්තේ තෙල් වර්ග 8 ක් පමණි. අනෙක් තෙල් වර්ග පොදුවේ නවගුණ මන්ත්‍රය, රතන පිරිත් හෝ වෙනත් දැහැනකින් ජීවම් කර ගැනීමට නිර්දේශිතය. යක්ෂ දුම්බල තෙලයට රතන, ගිනි සහ ආචාරාචිය යන තුන් පිරිතම කිය යුතු බවට සඳහන්ය. සමහර විශේෂ තෙල් වර්ග සම්බන්ධයෙන් තෙල සිඳීමේ විවිධ අවස්ථා වලදී මන්ත්‍ර දැහැන් භාවිත කිරීමට නියම කොට තිබේ. ගෙය පිරිසිදු කිරීම, ඖෂධ එකතු කිරීම, ඖෂධ පේ කිරීම, බෙහෙත් කෙටීම, ලිප බැඳීම, සරක්කු ඇඹරීම, තෙලට දුම්ම ආදී අවස්ථා මීට ඇතුළත්ය. එසේම තෙල භාවිත කිරීමේ දී එබඳු මන්ත්‍ර ජීවම් කරන බව ද සඳහන්ය. "මෙම තෙල් වර්ග සංස්කරණයේදී යොදා ගනු ලබන විශේෂ දැහැන් තිබේ. ඒවා අතර සරස්වතී දැහැන, විෂ්ණු දැහැන, කන්දකුමාර දැහැන, දඹිමුණ්ඩ දැහැන, රජවර දැහැන, ගණපති දැහැන, සුනියන් දැහැන, වල්ලි දැහැන, උමා දැහැන, කාලි දැහැන, මුහුම් දැහැන, වනාඤ්ඤ දැහැන, සූර්ය දැහැන, අංගුලිමාල දැහැන, ආලවක දැහැන ප්‍රධානය"

ඖෂධ යෙදීම

තෙලට ඖෂධ වර්ග යෙදීමේ ප්‍රධාන අවස්ථා කිහිපයකි. එසේම මෙම තෙල්වලට යොදනු ලබන ඖෂධ වර්ග කිහිපයක් ම වෙන් කොට දැක්විය හැකිය. අමු ශාකමය ඖෂධ වර්ග වන කොළ, දළ, පොතු, මුල්, ගෙඩි, ඇට, අල වර්ග කොටා ඒවායේ යුෂ හෙවත් ඉස්ම (කුඹුරු, කොහොඹ, පුස්, තෝර, කංසා, අත්තන, ඉගිනි, මී, දෙහි, දොඩම්, සස්සඳු, ඉරමුසු, කරල්සැබෝ, එළ, ඔලිද, එළ දෙප්පි, මෙදුරා) විශ්ලි ඖෂධ වර්ග තම්බා සකසනු ලබන කෂාය



විශේෂ ඖෂධීය උව්‍ය කොටා සකස් කර ගනු ලබන වූර්ණය

පාර්ථිව උව්‍ය (මුතු, මැණික්, යනුණු, උසි, කාන්දම්, මයුර කාන්දම්, රත්රන්, රිදී, කිරිගරුඩ, රසදිය, තඹ, පිත්තල, වානේ, සක් ඇට, එළ පළිගු, කහ පළිගු)

විශේෂයෙන් කල්කය ඇඹරීමට නියම කර ඇති කිරි වර්ග, ඇඹුල් වර්ග සහ ඉස්ම වර්ග (එළගොම ඉස්ම, කස පැන් දිය, පිනිදිය, අමු කහ ඉස්ම, මී පැණි, වරා කිරි, කළාදුරු ඇල ඉස්ම, හින් බෝවිටියා ඉස්ම, සුදුලුනු ඉස්ම, දෙහි ඇඹුල්, ඉගුරු යුෂ, සදුන් දිය, කළු හිනැටි හාල්, දුටු සතුවු ඉස්ම, දොඩම්, පැරිරි, හිගුරුපට ඉස්ම)

වෙනත් උව වර්ග (කළු උක් පැණි, පිනිදිය, එළකිරි, රන් තැඹිලි කිරි, පොල් කිරි, ගොන් තැඹිලි කිරි, තැඹිලි කස පැන් දිය, එළ මුත්‍රා, එළමෝරු, කාඩිදිය, එළකිරි, මී මෝරු, පාතාල මදු, පුහුල් ඉස්ම, කෝමාරිකා යුෂ, ගොරකා, ඇඹුල්, දෙහි ඇඹුල්, දොඩම් ඇඹුල්, සියඹලා ඇඹුල්, දෙමට පල යුස, අන්තාසි ඇඹුල්, කාමරංගා ඇඹුල්, ඉදිබඩ ඉස්ම, කිතුල්බඩ ඉස්ම, හිරුස්ස පළ ඉස්ම)

මැලියම්, දුම්මල, ඉටි, ලාකඩ, කොහැල්ලු

සත්වජ උව්‍ය (ඉත්තෑ කුරු, මොනර පිල්, දිම් බිජු, ගේ කිරිලි බිජු, මී අං කුඩු, කගවේන අං, කගවේන මාළු, ගෝරෝවන, කස්තුරි, මිනාමිඳර, ඇත්මද, ඇත් දත් කුඩු, ඇලෙලි, උණ හපුළු මස්, බකමුණු මස්, මයින මස්, දිවි වසුරු, කිඹුල් වසුරු, උරු වසුරු, වවුල් වසුරු, මොනර වසුරු, සැවුල් වසුරු, දඹුවැල්බෑඉටි, බඹර ඉටි, මී ඉටි, උරුලු සට්ටං, ගැරඹි හැව, නයි හැව, හික්මියන්)

විශේෂ මල් වර්ග, මල් රේණු සහ සුගන්ධ උව්‍ය (පිව්ව, පෙතන්, සපු, නා, දුනුකේ, නෙළුන්, මානෙල්, රත්මල්, කොබෝලිල, රණාවරා, සවිකෙන්ද)

තෙල් වර්ග (තල තෙල්, එඬරු තෙල්, අබ තෙල්, පොල් තෙල්, පරණා පොල් තෙල්, තැඹිලි තෙල්, මී තෙල්, කොහොඹ තෙල්, එළඟි තෙල්, දොඹ තෙල්, දුහුදු තෙල්)

සෑම තෙලකම පාහේ උව්‍ය ජලය සමග යොදා උරු කිරීම නොහොත් කාඩි කිරීම අනුදන තිබේ.* විශේෂයෙන්ම ඉස්ම වර්ග සහ කිරි වර්ග ගැනීමේ ඒවායේ ඖෂධීය ගුණය ආරක්ෂා කර ගැනීම පිණිම ජලය මිශ්‍ර නොකොට ගත යුතු බව නියම කොට තිබේ. දියනුමුසුව ගැනීම යනු එයයි.* උව්‍ය ගැනීමේදී සංඛ්‍යාවෙන් මෙන්ම ප්‍රමාණයෙන් නිවැරදිව ගැනීම ඉතා වැදගත් නියමයක් විය.

විශේෂ උව්‍ය : සමහර තෙල් වර්ග වලට යම් යම් උව්‍ය ගැනීමට නියමිතව ඇති ප්‍රමාණ දක්වා ඇත්තේ බර හෝ පරිමාව අනුව නොව සංඛ්‍යාත්මකවය. ඉරුදූපන තෙලයට එළබිං තඹුරු, කොළ සතක්, කෙටල මල් තුනක්, පිව්ව මල් සතක් සහ දෙමට මල් සතක් නියම කොට ඇත.* ශ්‍රී විභූති වීරපත්‍ර තෙලයට ඉගිනි ඇට නවයක් ගැනීමට නියමිතය.

තෙල සිඳීම

තෙල සිඳි ගැනීමේදී ප්‍රධානතම කාර්යය නම් ගින්දර දැමීමයි. ඒ සඳහා ගිනි කිරීම යන වදන භාවිත වන අතර කකාරා ගැනීම යන්න ද අන් කිසි තැනෙක යෙදෙනු පෙනේ. මෙහිලා වඩාත් වැදගත් කරුණ වන්නේ තෙලට යොදන තාප ප්‍රමාණය දක්වා ඇති ආකාරයයි. එය සාමාන්‍යයෙන් මද ගින්න ලෙස දක්වා තිබේ. එසේම මදගින්න යන්න අර්ථ



දැක්වෙන්නේ ගිනිදැව නෙළුම් මලක් සේ විහිදෙන ප්‍රමාණයයි. එය තවදුරටත් පැහැදිලි කෙරෙන විට නොඉසිරැණ නෙළුම්ක ප්‍රමාණය බව පෙනේ. දිව්‍යරාජ තෙලව සිදිමේදී මෙය සපු මලක ප්‍රමාණය බව සඳහන්ය. සාමාන්‍යයෙන් මෙබඳු තෙල් වර්ග සිදිමේදී භාවිත කරනුයේ පැරි රි දර වුවද සමහර තෙල් වර්ග සඳහා විශේෂ දර වර්ග නිර්දේශ කර තිබේ.* මෙම දර වර්ග අතර පස් පැරි රි දර, එරම්ණියා, කුරුඳු, දෙහි, දොඩම්, මිල්ල, කුඩුම්පිස්, යකිනාරං, කඹුරු ආදිය දක්නට ඇතත් මිල්ල සහ කුරුඳු දර බහුලව යෙදී තිබේ.

තෙල පදම් ගැනීම

තෙල පදම් ගැනීමේ අවස්ථාව ඉතා වැදගත් අවස්ථාවක් බව ඒ හා බැඳුණු උපචාර විධි වලින් පෙනේ.* සමහර තෙල් වර්ගයක් පදම් ගැනීමේ අවස්ථාවට නියමිත උපචාර ඉටු කළ යුතුය. සමහර තෙලක නිසි පාකයට පැමිණ පදම් එළඹී විට එහි අත පෙවීමට හැකි බව විශ්වාස කෙරේ.* එසේම සමහර තෙල් වර්ග නියම පදමට සිඳෙන විට එහි සුවද මුළු ප්‍රදේශය අවට පැතිරෙන බවත් ඉන් බියට පත්වන අමනුෂ්‍ය බලවේග එම ප්‍රදේශය අතහැර පළා යන බවත් සඳහන්ය.* සමහර තෙල් වර්ග සිඳින විට නියමිත වත් පිළිවෙත් පුරමින් පහනක් දල්වා සිටි කළ තෙල් පදම් වන විට පහනේ දල්ල තෙල දෙසට නැමෙන බව සඳහන්ය.* විශේෂයෙන් තෙල පදම් ගැනීමේදී එහි පදම හඳුනා ගන්නා ක්‍රම එම තෙල් වට්ටෝරුවල සඳහන් වන ආකාර කිහිපයකි.* ඒවා සම පදම, වළාකුළු පදම, සුදු පාට පදම, දඹ ගෙඩි පදම, දිය මෙන්නේරිය මලේ පදම, ලණු වැටෙන පදම, කල්කය දුටු සේ වන පදම, ඉටි පදම, මී පැණි පැහැයෙන් පදම, මී පැණි සුවද පදම, රත්වත් පදම, නිල වර්ණ පදම, දියෙහි ඉතිරෙන පදම, සීතල පදම, දිම් ඇස් ලෙස බුබුළු නගින පදම ආදී ලෙස සඳහන් වේ.

තෙල බැම

සාමාන්‍යයෙන් සම්මතයක් ලෙසම දේශීය වර්ග තෙල බාහු ලබන්නේ දිය පිටටය. මේ සෑම තෙලක්ම බැමට නිර්දේශ කරන්නේද එම නියමිතයට අනුකූලවය.* එසේම තෙල බැමේදී ඒ සඳහා උතුරු දිසාවට මුහුණලා එය සිදු කළ යුතුබව ද නියමයකි.* සමහර විට ලිප තැබීමෙන් පසු යම් නියමිත කාලයක් ගත වූ පසු ද සම පදමට තෙල බා පෙරා ගැනීමද අනුමත කොට තිබේ. සමහර තෙල් වර්ග බැමට නියම කොට ඇත්තේ විශේෂිත දිනයන්හිදී ය. ප්‍රාණාචාර තෙලය බා ගැනීමට නියමිතව ඇත්තේ ඊළි දිනයය. ඉරුදැපන තෙලය බැමට පෙර නොයෙකුත් උපචාර නියම කොට ඇති අතර කෙම්මුර දිනයකදී එය සිදු කළ යුතුය. ඒ සඳහා හිසමුත් වහන්සේ සත් නමක්ද අවශ්‍යය.

තෙල අසුරා තැබීම

තෙල බැමෙන් පසුව සුරක්ෂිත ලෙස අසුරා තැබීමට විවිධ භාජන වර්ග නියම කොට ඇති අතර එහිදී පොදුවේ මැටිබඳුන් යොදා ගැනීම නොකරන බව පෙනේ. තෙල බැමෙන් පසු එක්තරා කාලයක් එය සිසිල් වීම පිණිස හැළියේම තබන බව පෙනේ. එහිදී ඒ සඳහා විශේෂයෙන්ම විදුරු, රත්, රිදී, තඹ බඳුන් නිර්දේශ කොට තිබේ. එසේම කිලිකුණු වලට හසු නොවන පරිදි ආරක්ෂා සහිතව තෙල් පවිත්‍ර ස්ථානයක තැබීම ද නියමයකි. සමහර තෙල් වර්ග තැබීමට නියම කොට ඇත්තේ දේවාල, විහාර භූමි වැනි සිද්ධස්ථානයක් තුළය. එසේ තබා වරින් වර දුම් ඇල්ලීම වැනි උපචාර කිරීම ද නියම කොට ඇත. සමහර තෙල් වර්ග වෙනත් විශේෂ ද්‍රව්‍ය සමග තැබීමට නියම කොට තිබේ. එසේම සමහර ඉතා බලගතු තෙල් වර්ග සඳහා මල් බුලත් යහන් සකසා විශේෂ මන්ත්‍ර දැහැන් පුරවා ජේ කිරීමටද නියමිතය..



පත්තියම් ඇල්ලීම

තෙල පාවිච්චි කළ යුතු කාලය මෙන්ම එම කාලය තුළ කළ නොකළ යුතු කෑ නොකෑ යුතු දේ පත්තියම් ඇල්ලීම නමින් ගැනේ. මෙබඳු තෙල් වර්ග සම්බන්ධයෙන් එය විශේෂයෙන්ම ලුණු ඇඹුල් සහ පිලිහුඩු වැළකීම අත්‍යවශ්‍ය නියමයකි. "උණු දිය ස්නානය කිරීම සමහර තෙලකට නියමය." එහෙත් සමහර තෙල් වර්ග වලදී විශේෂ මස් වර්ග කැමට නියම කර තිබීම ද විශේෂයෙකි. ධාරණ තෙලය සඳහා සත් දින පත්තියම් වෙන වෙනම දළ වර්ග නියම කොට තිබේ. පත්තියම් සඳහා එළකිරි, සාරණ, කිකිරිදිය වැනි විශේෂ ද්‍රව්‍ය නියම කළ අවස්ථා ද තිබේ."

සත්ත බැලීම

සමහර තෙල් වර්ගවල බලය අත්හදා බැලීම සත්ත බැලීම නම් වේ. මෙය එක්තරා අන්දමක පරීක්ෂණයකි. ශ්‍රියාකාන්ති තෙලය ගුණ පණ බැලීමට අනුදන ඇත්තේ ඉරුදැපනයයි. "රාජතරංගනී තෙලයට වෙනස් ක්‍රමයකි." රාජ තරංගනී තෙලය ද ඉරුදැපනයට භාවිත කරන බව සඳහන්ය. "මෙබඳු තෙල් වර්ගවල බලය ආරක්ෂා කිරීම සඳහා ඒවා පිටත නොදෙන ප්‍රතිපත්තියක් ද අනුගමනය කර තිබේ."

නිගමන

1. දේශීය තෙල සංස්කරණ විධිය සම්මත ආයුර්වේද හෛෂප්‍ය කල්පනාවෙන් වෙනස් වූ අනන්‍ය ලක්ෂණ සහිතය.
2. ඊට අදාළ ව්‍යවහාරයන් සහ භාවිත විලාසයන්හි විවිධත්වයක් ඇත.
3. ඒ සඳහා යොදා ගනු ලබන ශාකමය අමු ද්‍රව්‍යයන්හි එක්තරා සුවිශේෂී ද්‍රව්‍ය ගණයක් හෝ එබඳු වර්ග කිරීමකට ලක් කළ හැකි ද්‍රව්‍ය සමූහයක් තිබේ.
4. මෙම තෙල සංස්කරණයන් හා බැඳුණු විශේෂ සංස්කෘතික ලක්ෂණ සහිත පාරිභාෂික ශබ්ද මාලාවක් තිබේ.

යෝජනා

1. දැනට අභාවයට යමින් පවත්නා මෙබඳු දැනුම් එක්රැස් කොට ලේඛනගත කිරීම
2. ඒවා සම්බන්ධයෙන් කුසලතා සහිත වෛද්‍යවරුන් කැඳවා සාමූහික සංරක්ෂණ යාන්ත්‍රණයක් ස්ථාපිත කිරීම
3. එබඳු දැනුමැති පුද්ගලයින් ගේ කුසලතා ඇගයීමේ වැඩසටහනක් දියත් කිරීම
4. මෙම දැනුම ඉදිරියට ගෙන යාම සඳහා තිරසාර වැඩපිලිවෙලක් ක්‍රියාත්මක කිරීම
5. මෙම දැනුම්වලට අදාළ පර්යේෂණ දියුණු කිරීම

මූලාශ්‍ර

1. අංගම්රාජ තෙලය/ විඳුරග තෙලය/දිව්‍යාංගනාදී තෙලය/ දේවරාජ අංගම් තෙලය/ යක්ෂ දුවිලි තෙලය/ වන්දකාන්ති තෙලය/ යක්ෂ දුවිලි තෙලය/ මහා හෙණරාජ තෙලය/ප්‍රාණාචීව තෙලය/ දිව්‍යාංගනාදී තෙලය/ නාරනන්ද විෂ්ණුරාජ තෙලය/ විනරාජ තෙලය/ මහා ජීවකානන්ද තෙලය /



- මහා සන්නිකුමාර තෙලය
2. විදුරග තෙලය/යක්ෂභූත තෙලය/ දේවරාජ අංගම් තෙලය/ චිනරාජ තෙලය/ ගොපල තෙලය / මහා භෞරාජ තෙලය/ යක්ෂ දුච්චි තෙලය/ රාජ තරංගණී තෙලය /විදුරු තෙලය/ සිද්ධාර්ථ තෙලය/ දේශීය නාරායන තෙලය/ ශ්‍රී විභූති වීරපුත්‍ර තෙලය/ භෞරාජ තෙලය
 3. මහා භෞරාජ තෙලය/ දේවරාජ අංගම් තෙලය/ අංගම්රාජ තෙලය/ චිනරාජ තෙලය/ යක්ෂ දුච්චි තෙලය / නාරනන්ද විෂ්ණුරාජ තෙලය/ ශ්‍රී විභූති වීරපුත්‍ර තෙලය/ ප්‍රාණාජීව තෙලය
 4. යක්ෂභූත තෙලය/ මහා භෞරාජ තෙලය/ නාරනන්ද විෂ්ණුරාජ තෙලය/දේවරාජ අංගම් තෙලය
 5. ප්‍රාණාජීව තෙලය
 6. ශ්‍රී විභූති වීරපුත්‍ර තෙලය/ප්‍රාණාජීව තෙලය
 7. ශ්‍රී විභූති වීරපුත්‍ර තෙලය
 8. ශ්‍රී විභූති වීරපුත්‍ර තෙලය/ඉරුදූපන තෙලය
 9. රාජ තරංගණී තෙලය / ඉරුදූපන තෙලය
 10. චන්ද්‍රකාන්ති තෙලය / නාරනන්ද විෂ්ණු රාජ තෙලය / යක්ෂභූත තෙලය
 11. චිනරාජ තෙලය / දිව්‍යාංගනාදී තෙලය
 12. ශ්‍රී විභූති වීරපුත්‍ර තෙලය/ නාරනන්ද විෂ්ණු රාජ තෙලය / ශ්‍රීයාකාන්ති තෙලය/ ඉරුදූපන තෙලය/ ප්‍රාණාජීව තෙලය
 13. රාජ තරංගණී තෙලය
 14. රාජ තරංගණී තෙලය
 15. යක්ෂ දුච්චි තෙලය
 16. ඉරුදූපන තෙලය / රාජ තරංගණී තෙලය
 17. යක්ෂ දුච්චි තෙලය/ ප්‍රාණාජීව තෙලය / ශ්‍රී විභූති වීරපුත්‍ර තෙලය
 18. ප්‍රාණාජීව තෙලය / අංගම්රාජ තෙලය / මහා ජීවකානන්ද තෙලය / යක්ෂ දුච්චි තෙලය / විදුරු තෙලය
 19. මහා භෞරාජ තෙලය / යක්ෂභූත තෙලය / ප්‍රාණාජීව තෙලය / නාරනන්ද විෂ්ණු රාජ තෙලය / ඉරුදූපන තෙලය
 20. මහා භෞරාජ තෙලය / දිව්‍යාංගනාදී තෙලය
 21. ශ්‍රී විභූති වීරපුත්‍ර තෙලය
 22. ඉරුදූපන තෙලය/ නාරනන්ද නම් විෂ්ණු රාජ තෙලය / බුද්ධරාජ තෙලය / දිව්‍යාංගනාදී තෙලය / මහා භෞරාජ තෙලය / යක්ෂභූත තෙලය / මහා ජීවකානන්ද තෙලය
 23. යක්ෂ දුච්චි තෙලය
 24. බුද්ධරාජ තෙලය
 25. යක්ෂභූත තෙලය / ප්‍රාණාජීව තෙලය / රාජතරංගණී තෙලය / නාරනන්ද නම් විෂ්ණු රාජ තෙලය
 26. බුද්ධරාජ තෙලය / මහා සන්නි කුමාර තෙලය
 27. බුද්ධරාජ තෙලය
 28. ඉරුදූපන තෙලය
 29. ශ්‍රී විභූති වීරපුත්‍ර තෙලය
 30. මහා භෞරාජ තෙලය / සිද්ධාර්ථ තෙලය / දිව්‍යාංගනාදී තෙලය / වීර මානික්කන් තෙලය



